

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Høstgildet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Høstgildet", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_262-txt-shoot-idm100.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Høstgildet.

- 1 Kling, min Harpe, over Vangen
I den svale Aftenstund!
Favn og gjem og svar til Klengen
Gamle Danmarks Bøgelund!
Sjunger, sjunger Dannekvinder!
Kvæder, mens I Krandsen binder
Lydt i Løvfald som i Mai!
- 2 Kommer, kommer Danne-Kvinder!
I som græd for bange Kaar,
I som saae med Fryd Kjærminder
Blaane sødt i tidlig Vaar!
Følger mig paa Skjalde-Gangen
Under Harpeslag i Vangen,
I den Danske Urtegaard!
- 3 Græder ei fordi vi skue
Løvet guult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Frue,
Graaner selv jo Aar for Aar,
Prange, visne maae jo Løvet,
Skinne, falme maae jo Støvet,
Selv ei Soel har evig Glands.
- 4 1362Men, o seer, o seer med Glæde
Grønningen i Efteraar!
Seer, o seer de Roser spæde
End i Danmarks Urtegaard!
Lover Gud, I Danne-Kvinder!
For de tidlige Kjærminder,
For de sene Rosenskud!
- 5 *Danmark!* gamle Konge-Frue,
Med det sølverhvide Haar!
Pynt kun op din Ammestue!
Times skal dig sjeldne Kaar,
Rul kun op din Stamme-Tavle!
Thi som Sara skalst du avle
Sønnen fiin i Efter-Aar.
- 6 Føde skalst Du Adelsfrue
Sønnen Dansk og fiin og bold,
Glad du skal i Ham beskue
Fredegod og Dan og Skjold,
Dig skal alle Kvinder love,
Alle Fugle skal i Skove
Sjunge om det Underværk.
- 7 *Danmark!* deiligst Vang og Vænge,
Indelukt med Bølgen blaa!
1363Smykke skal sig dine Enge
Høitidsfuld med Blommer smaa
Og ved Hellig Korsens Kilde
Blomstre skal i Krinds saa milde
Roserne fra Golgatha.
- 8 Kvinder! I som nys med Smerte
Kruked Fruens Jordeliin,
Syer flink nu under Kerte

Christentøi til Sønnen fiin!
Virker fiint med Guld og Silke
Knopper smaa paa Rosenstilke
Under hvide Dannebraag!

- 9 Lægger, Dannemænd, i Lave
Eders gamle Kroner faa!
Dannishedens Faddergave
Vil den Spæde ei forsmaa:
I sin Manddom vil han smelte
For de gamle, gjæve Helte
Skuepengen fiin deraf.
- 10 Binder, slynger, Dannekvinder!
Høstens Roser flux i Krands!
Danmarks Billed vel vi finder
Under Slør i liflig Glands,
Og kan vi det Billed finde,
Skal og Krandsen om dets Tinde
Slynge sig i *Danmarks Navn*.
- 11 Skal til Marmelsteen og Farve
Vi nu tye med Danmarks Krands,
Skal de kolde Stene arve
Danmarks Kjærlighed og Glands?
Er dog ei en Dannekvinde
Kjærlig, from i Lund at finde,
Som kan bære Danmarks Krands?
- 12 Kommer! under Danmarks Krone
Sidder from en Sølv-Brud.
1364 Hilset vær i Jubeltone
Og velsignet, Dronning prud!
O, tillad, at Dannekvinder
Krandsen om Din Krone vinder
Under Skjaldens Harpeslag!
- 13 Kjærlig, fiin og from i Sinde
Est Du som vor Moder blaa,
Varst den bedste Dannekvinde
Selv i Hyttens dunkle Vraa,
Tør ei Dig vi Krandsen række,
Vi den maae med Suk nedlægge
Paa den kolde Marmelsteen.
- 14 Held, o Held! som jeg kan skue
Grye i Dugning, Glimt af Glands,
Ei forsmaaer den Konge-Frue
Gamle Danmarks Rosen-Krands,
Ei den glimrer, ei den praler,
Men den dufter og husvaler
Liflig, sødt i Aftenstund.
- 15 Kun med lukde Øielaage
Skjalden seer det favre Syn,
Mændene, de er saa kloge,
Daarer dog for Aande-Lyn,
Skjalden kun med Barne-Tunge
Sagte vil i Lunden sjunge
For de fromme Kvinder faa.
- 16 Kvinder! nynner I kun Sangen
Efter Skjaldens Harpeslag!
Hvisker det kun rundt i Vangen
Hvad der klang paa Høitids-Dag!
Det er koldt i Vinterugen,
Under Snee dog grønnes Rugen,

Skyder Blomst i Sommer-Skjær.

- 17 Efterglands af Thabors Kerte
Glimter over Bøgelund,
1365 Og et Gran af Danmarks Hjerte
Skjalden fik til Harpe-Bund,
I den Bund det sælsomt klinger,
Naar med sine Under-Vinger
Duen rører Harpens Stræng.
- 18 Tvivler kun, I Mænd saa kloge!
Selv jeg tvivler *som en Mand*,
Naar sig over Dannebraage
Øiet løfter med Forstand;
Men jeg troer, den Lyd som klinger
Under Duens Luevinger
Spotter min og eders Vid.
- 19 Staae da nu de Roser silde,
Som vi see, i Urtegaard,
Har Maria Fødsels-Gilde
I sit andet Brude-Aar,
Nu, saa maae de Roser sene
Sig dog vel i Krands forene
Paa *Marias Fødsels-Dag*.
- 20 Lad da Kvinderne i Vangen
Sanke kun de Roser smaa,
Efternynne Gaadesangen,
Gjætte som de bedst forstaae!
Dannemænd! imedens binder
Vi en Krands af blaa Kjærminder
Til vor Dronning fiin og from.
- 21 Troer I ei, de er at finde?
End i Høst en Lund jeg veed,
Hvor saamangen blaa Kjærminde
Blomstrer end i Luun og Fred,
Saxo den Kjærminde-Have
Lukkede med Romer-Staffe,
Nøglen dog har Danmark gjemt.
- 22 Følger mig da, Frænder bolde!
Ind i *Danmarks Rosenlund*,
1366 Der Høstgildet vi vil holde
I den svale Aftenstund,
Takke Gud for *Markens Grøde*,
Bede, Han den vil gjenføde,
Atter i det næste Aar!
- 23 Krandsen vi i Lunden binde,
Bære vi til Kongens Gaard,
Fredegodes Gemalinde
Sikkerlig den ei forsmaaer,
Og *omsat* med Danske Staffe
Skal da vor Kjærminde-Have
Kalde sig *Marien-Lund*.

N. F. S. Grundtvig.